

דברי הכפר

כוחה של קהילה הוא בביחד שלה.
הקהילה מורכבת מאנשים שונים,
יש שפוחדים יש שדואגים אמיצים וחזקים
לחוצים וחלשים יצירתיים
אבל הביחד נותן את הכוח.

גיליון מס. 2288 * י'ח טבת תשע"ב * 13 בינואר 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

צביה כץ 20/1
 עופר ניצן
 רז לבנקופף (נכדה- ר.כהן)

בקי ארנברג 21/1
 גאי וגנר

15.1 איתן נמלי
 אוליביה קרימליס (נינה איסטון)

16.1 דרור שטיינר

17.1 שרית קולינס
 גלעד קנדל
 שלומית איתם (נכדה-ארנברג)
 ורוניקה קולט (נכדה)
 אביגיל תלם (נכדה: תלם-פוטש)

18.1 שחר תושיה (נכד-סינה)

19.1 רות גולן
 ריטה ראובנוב

מזל-טוב!

ימי נישואין

16.1 אולגה ואלברט אילייב

18.1 רובין ודני פורסטר

נזכור

מיכל המאירי	7.12.02	בטבת תשס"ג	כב
אסתר בנדר	13.1.69	בטבת תשכ"ט	כג
מר עמנואל אייזן	17.1.85	בטבת תשמ"ה	כד

מה נשמע

- הגשם יורד ויורד, אך לצערי, לא בכמויות גדולות כל כך, עדיין אפשר לקוות ליותר, ושהשנה לא תהיה שחונה כפי שהחזאים צופים. בינתיים כל המרחבים סביבנו מוריקים. כשאני מסתכלת מהמרפסת שלי ורואה את כיפת החרמון הלבנה, מתחתיה פס של ערפל על עמק החולה, בהמשך - כל הירק של רמת הגולן ושל השטחים שלנו, שעליהם רועות פרות ומסתובבים סוסים, אני יודעת שהגעתי אל המנוחה והנחלה, כלומר: שווייץ!
- גם מקום שני בליגת העל הוא מקום מכובד. אמנם היה מאכזב מאד לא לנצח במשחק הגמר של ליגת העל לבתי הספר התיכוניים, אבל, קצת פרופורציה: סגנית אלופה, זה כבוד גדול!
- ברוכה השבה **אסטל חצור** שחזרה אלינו אחרי חודשיים אצל עליזה ומשפחתה בארה"ב. שובך אסטל, הוא בשורה טובה לכל מגודלי השיער, שחיכו לידייך האמונות ששיבו לנו את המראה המטופח והמסודר.
- אם חשבתם שחסרים קניונים בגליל העליון, התבשרנו השבוע על וויכוח בין המצדדים לבין המתנגדים לבניית קניון **נוסף**, מצפון לסנטר בראש פינה. ובינתיים במתחם שמאחורי קואפרטיב הגליל העליון, ליד משחטת עוף הגליל, הולך ונפתח קניון BIG. כבר אפשר לקנות שם בחנויות מותגים שונות, מחסני חשמל, ועוד חנויות לדברי חשמל וכלי בית, צומת ספרים, ובקרוב גם סופר מרקט וסופר-פארם.
- בשבוע שעבר ביקרתי במוזיאון רבין בתל-אביב. סיירתי שם קרוב לשעתיים, וזה בהחלט לא היה מספיק. צריך לשוב לביקור נוסף. המוזיאון מציג את תולדות מדינת ישראל והמדינה שבדרך משנת 1920 ועד רצח רבין, כאשר תולדות חייו של רבין מוצגים שם כחלק קטן של התצוגה. עיקר התצוגה מוקדשת לתולדות המדינה, וכוללת 200 קטעי סרטים אוטנטיים. כל זה משולב בתזכורות של אירועים שונים בעולם. בנוסף לכך, בכל תקופה יש "עמוד דילמה", שמציג בפני המבקר דילמה מאותה התקופה: האלטלנה, השילומים מגרמניה ועוד. אני ממליצה בחום רב לבקר במוזיאון זה, בפעם הבאה שתהיו בתל-אביב.
- מעבר למעורבותי בתהליך לבניית הסכמות בנושא שיוך דירות, אינני מצרפת את דעותיי בנושא כאן. מספיק חברים כבר התבטאו. אבל נזכרתי בעניין כשקניתי בשבוע שעבר במבצע חסר תקדים (19.00 ₪ ברשת סטימצקי) את הספר הנפלא של לאה גולדברג, עם האיורים הנפלאים לא

פחות של שמואל כץ: **מעשה בשלושה אגוזים**. מי שקורא בספר החמוד הזה, יכול לקבל רמז על דברים שהם חשובים יותר מארמון ענק, דברים שיכולים לעשות את האדם מאושר.

הבטחתי מפעם לפעם לראיין מישהו בכפר הנשיא. תוכלו לקרוא כאן את ראיין החודש עם ארז מירב.

שבת שלום לכל בית כפר הנשיא

קבלת שבת ביום ששי, פרשת "שמות" בשעה 18.00 במועדון.

סבתא של : גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר

ברכת החלמה מהירה

בשעה טובה ג'וני הרמץ הגיע הביתה. המשפחה מודה לכולם על הדאגה והעזרה. ג'וני חלש וזקוק למנוחה רבה. נא לתאם ביקורים מראש עם המשפחה.

תודה והערכה

אני לא יודע כמה מכם שמים לב לכך. אבל אני שזה זה שנים רבות יוצא מהבית בשעות אחה"צ, שם לב לכל מיני דברים שקורים בשעות האלה. שבשיגרה ושלא בשיגרה.

ואני רוצה להודות או איך אומרים? להוריד את הכובע בפני שני אנשים יקרים; מאיר ריינס וראובן גוטר, שבכל יום ראשון וחמישי בשעות אחה"צ פותחים את הספרייה לקבלת קהל הקוראים. אם יבוא קורא אחד, או לא יבוא אף אחד, הם שם. פעם ראובן פעם מאיר.

שירות קהל בהתנדבות, בכזאת נאמנות ודבקות במטרה, לא רואים הרבה. זה בחלט לא מובן מאליו. יש לי גם מחשבה שאולי מאיר וראובן המציאו את 'בנק הזמן' בנתינה הגדולה שלהם לחברה. ויש להם הרבה שעות זכות.

אז שוב כל הכבוד וההערכה. אני חושב שמכולנו.

ווילי

ראיון עם ארז מירב

ארז מירב ארכיטקט, בעל אתר באינטרנט בנושא בנייה וארכיטקטורה בישראל, ארז מירב: חבר חדש בכפר הנשיא.

כשהגעתי אל ארז בפעם הראשונה, בשבת לפני הצהריים, הייתי המומה מהאופן היצירתי שבו שיפץ את הבית שקיבל, והפך אותו למשהו חלומי. כל כך הייתי המומה, שלא הפעלתי את מכשיר ההקלטה. לכן, לשמחתי, נאלצתי לבוא לביקור נוסף. הפעם היה זה ביום חול. על המרפסת, סביב שולחן הקפה כבר התאספו כמה חבר'ה צעירים שעובדים אתו, ולכן היה הראיון קצר יותר. בזמן הראיון פזלתי כל הזמן לעבר הצעירים האלה, וחשבתי לעצמי איזה כיף לעבוד באווירה כזאת, במקום כזה. ושוב, לשמחתי, החלטנו שצריך יהיה עוד המשך לראיון זה בהזדמנות נוספת.

ארז הגיש כוס תה צמחים שנקטפו מהגינה, ואני התחלתי לשאול:

איך ולמה השלמת הכפר הנשיא?

אני נולדתי באלמגור וגדלתי בראש פינה, ואז עברנו למרכז... אחרי שנים ארוכות בגלות מהצפון, לפני שמונה שנים, בערך, הגעתי, בהתחלה לביקור אצל אלן מון, שהכרתי בתל-אביב, והרגשתי שאני חוזר למקורות שלי. השנים בתל-אביב היו בשבילי "שנות הגלות", כך אני קורא להן. אחרי שנים ארוכות, הבנתי שאין טעם עוד לחכות, וצריך לעשות את המעבר. בהתחלה התייחסתי לבית הזה כאל בית נופש. בהתחלה עמדה לרשותי רק יחידה אחת מכל הבית, היחידה בקצה הפונה לחורשה, ופתחתי שם דלת לכיוון החורשה. לשמחתי, נירה מאד אהבה את זה. אני חושב שההתאהבות שלי בקיבוץ התחילה באותה התקופה, כשראיתי את הגישה של האנשים, גם של בעלי התפקידים, וגם התחושה פה בשבילים: החגים, האנשים שמארגנים את החגים, וגם המראה של המקום שהזכיר לי את הפשטות של פעם: את החצרות הפתוחות, המדשאות, ילדים מסתובבים בכל מקום, על השבילים שהם קצת סדוקים, ומשרים פה הרגשה של נינוחות דווקא בזה שהמקום לא מלוטש. זהו, זה מה שאני אוהב במקום הזה, בעצם, להבין שהגעתי הביתה פתאום. זה לא היה מתוכנן, ופתאום מצאתי את עצמי בבית.

די בהתחלה התחלתי לפנטז על מגורים פה, ונשארתי פתוח לרעיון הזה כל הזמן, עד שפתאום התחילו דיבורים על קבלה של חברים בעצמאות כלכלית, ואז הבנתי שזהו, התמזל מזלי, והחלום הזה הולך להיות מוגשם. קבלתי אור

ירוק מברוך ומנירה להתחיל את השיפוץ עוד הרבה לפני שהיה ניסוח של חוזה. וזה עוד דבר שהרשים אותי, האמון הזה, הרעיון שהולכים איתי על בסיס של אמון. זה כמו התאהבות, לא צריך בשביל זה חוזה בכלל. אנשים שאלו אותי איך אני משפץ ומשקיע כסף בלי חוזה. אמרתי להם שקבלתי את התחושה שזה בסדר, וזהו. בשבילי לא היה אפילו צורך בחוזה, אני כבר פה ככה. כשחתמתי על החוזה, מבחינתי, זה לא היה יום גדול. היום הגדול היה כשברוך אמר לי: "לך על זה".

אתה עובד מהבית נכון?

כן, אני עובד מהבית, אני מחלק את הזמן שלי בין אדריכלות, לבין ניהול שני אתרי אינטרנט, האחד בתחום הצימרים, והשני בתחום האדריכלות. [מי שמעוניין להיכנס לאתר יחפש בגוגל: אדריכלות ובנייה בישראל]. זה אתר שהקמתי כדי שיהיה שער מידע לאנשים על מנת שיוכלו להבין איך בונים בית, והוא מיועד גם לאדריכלים ולמתכננים, שיוכלו לנווט בסבך החוקים והתקנות הבלתי אפשריים במדינה.

אני מסתכלת על פלטת החפירה הצעירים היושבים על המיפסות ושותים קפה לפני שיתחילו לעבוד. ואם עיפה: אני רואה שאתה לא עובד עדיין...

נכון, אנחנו צוות שמתחלקים לאנשי תוכן ומעצבים ומתכנתים ואנשי שיווק, וזה עסק וירטואלי, אבל זה עסק. הרעיון הוא בעצם שאלפי אנשים ייחשפו למידע, ובאינטרנט, אם אתה טוב בתוכן, תהיה תעבורה גבוהה, אם תהיה תעבורה גבוהה יהיו לך יותר מפרסמים. הרעיון הוא למצוא את האיזון בין התוכן האמיתי לבין הפרסומת, כי אם תלך יותר מדי לכיוון הפרסומת, הגולשים יאבדו בך אמון, ואם תלך יותר מדי לכיוון התוכן, אתה לא מרוויח מספיק כסף.

עם בקיבול אתה מעורב?

כן, לשמחתי אני יכול להגשים פה את החלום שלי לתכנן בקנה מידה קצת יותר גדול מאשר בנייה פרטית למגורים, ואני משתתף בתהליכי קבלת ההחלטות בכל מה שקשור לתכנון של הקיבוץ בשנים הקרובות. מבחינת החשיבה של תכנית האב, אם זה כבישים, אם זה מדרכות, שטחים ציבוריים, הסבה של מבנים, התפתחות עתידית, כשהרעיון המרכזי הוא בעצם, לקחת את הקיבוץ הזה, שהוא דבר מדהים בעיני, למקום שיצליח לשמר את הרוח הקיימת אבל במקביל, לנסות לשפר היכן שצריך בבטיחות, במראה ובאיכות חיים.

3113 הקשר הלה היה ניסיון שלם להקשר לכבישים החז
 1960

נכון, ניסיון ליישם את העניין בקנה מידה נרחב בקיבוץ יהיה לא קל, והשיטה להבא תהיה ליישם תיקוני בטיחות בשבילים ה"בעייתיים" ביותר. הרעיון הוא לטפל בקיבוץ כולו, אבל שלב אחרי שלב. לשמחתי, אנחנו כבר בתהליכי תכנון מתקדמים לגבי האיזורים הראשונים והשלב הבא יהיה לשתף את הקהילה בתכניות שנרקמות. אני מאמין שתוך שיתוף ודיון, נוכל כבר בעתיד הקרוב ליישם את התכנית הבטיחותית הראשונה, והדבר יביא תנופה ליישום התכנית כולה. צריך סבלנות, צריך זמן ובמקומות מסוימים גם לא מעט כסף.

איך אתה רואה את כפר-הנשיא היום? איך היא הלאה?

כפר הנשיא זה בית. כפר הנשיא זה בית לוותיקים שבנו אותו, זה בית לבנים ולבנות שלהם, זה בית לתושבים חדשים שנכנסים לקהילה, ואני חושב שבתור בית הוא צריך להמשיך להישאר פשוט ומסביר פנים. הדבר שיפה כאן זו העובדה שזה גם בית לבעלי התפקיד שמתפעלים את הקיבוץ. אין ניהול חיצוני-הכל מתוך שליחות. בראייה קדימה, צריך למצוא את הדרך שהבית הזה יוכל לספק יותר מקום לבנים חוזרים, לסטודנטים צעירים ולשוכרים זמניים שהופכים לקבועים. שכונת הקראוונים היא דוגמא חיה ונושמת לדבר הזה, לשילוב המוצלח של שוכרים בקהילה. הם חלק ממנה לחלוטין, למרות שלא רכשו כאן בית. כל הקיבוץ הוא בית בשבילים. אנשים כאלה הם התשתית לדור הבא. זה ייתן את ההתחדשות שלנו. מסתכלים עלי כאילו אני הדור שמחדש, אבל אני כבר מחפש את הדור שיחדש. ישנה גם המכללה בצפת, ויש סטודנטים שמחפשים מקום לגור, וחבל לפספס את התנועה הזאת של הצעירים. אני מאד מעריך את זה שמבחינה עסקית, ראשי הקיבוץ הביאו אותו למקום יציב מבחינה כלכלית, אבל יכול להיות שהגיע הזמן עכשיו לחשוב באופן קצת אחר, איך דואגים לשני הקצוות. איך השכבה היותר מבוססת דואגת יותר לשני הקצוות, לאלה שעברו כבר את היכולת לדאוג לפרנסתם, ולאלה שעדיין אין להם את היכולת הזו. זה בטח לא יהיה פשוט להתנהל כך מבחינה כלכלית, אבל התמורה תהיה שווה זהב. אני מאמין בבעלי התפקידים כאן שיש להם גם רצון וגם יכולת לבצע את זה, ומבחינתי, אנסה לתרום בתחום בו אני פעיל.

תמר וולפין

חיובי השמל' לחודשים נובמבר-דצמבר

ראשית עלי לציין שכתבה זו היא על דעת עצמי ללא בקשה או אפילו ידיעת מוסדות כלשהם בקיבוץ!

עקב קרבתו לעיסוקי 'סוף חודש' בהנח"ש ראיתי לנכון לנסות לטפל בעינייני חיובי השמל' וזאת לאור פסק זמן מסוים של העוסק הקבוע בכך (אנא אל תבקשו שמות בשלב זה! אין לי אישור לכך).
 כמו כן לא ראיתי לנכון לפנות בשעה זו לנ"ל או משפחתו בכל הנושא.
 ועל כן הטיפול בנושא הוא בעיקר עניין של עבודת בלשות. ואמנם כבר מהחיוב הראשון נראה שהמחירים קצת גבוהים.
 נעזרתי באנשים טובים, שלכל אחד מהם ידע מסוים בנושא, החל מאלברט וג'ייסון, זאבי ניצן וכן דורית וברוך. כמו כן נעזרנו באנשי מקצוע מבחוץ.
 כל מה שאני יכול לאמר כרגע, כדי שתושבי המקום לא יכנסו ללחץ, הוא:-
הנושא בטיפול!

אני מבקש מהציבור לקחת בחשבון את המצב ולהבין שהדבר יכול לקחת זמן מה. בסופו של דבר הכל יטופל. זה רק עניין של זמן.

דוד אלמן

בהצלחה ובעיקר **בריאות** לכולנו!!

בנק הזמן

תגובה למאמרו של דוד קולט, מהשבוע שעבר.

אני מבינה את גישתך, אך היא לא סותרת את רוח "בנק הזמן". אתה יכול לקחת חלק ב"בנק הזמן" ובאותה עת גם להתנדב. ההחלטה שלך בידך, מתי לכאן ומתי לשם. ובכלל "בנק הזמן" הוא עבור כולנו, לבחירה אם להצטרף או לא, אין כאן שום חובה...

ופנייה אל החבר'ה מהנעורים: אנו רוצים גם אתכם איתנו, לתת ולקבל, מה דעתכם להצטרף?

מרים כהן.

שֵׁי רֶךְ תֵּה נֹעֵר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

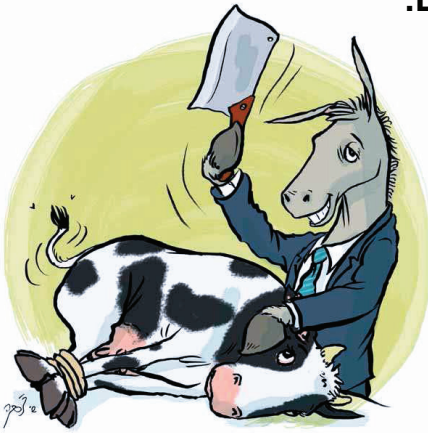
שקט! מקצצים

בבוקר חורפי רצוף תקלות
נקרו בדרכי שתי עלמות נחמדות
להזכיר את גילן, לא מנומס ידידי
אומר רק שנכדיהן יותר מבוגרים ממרבית ילדיי...
הן לא התאפקו ואמרו את שבחי בפניי
מקווה שלא הבחינו איך עלה הסומק בלחי
לאחר עוד מספר מילים על הא ועל דא
הן הביאו לידיעתי פיסת מידע
והציעו שכדאי שרשימתו של חמור
תוכל לשפוך על הנושא קצת אור!
שאלתי את העלמות במה המדובר?
והן סיפרו על החלטה חדשה שהתגבשה במשרד האוצר
וייתכן אף שלא רק באוצר האשמה כולה
ייתכן והייתה זו בכלל הממשלה
שהחלטה בדבר קיצוץ רוחבי בתקציב
לישבנם של כמה שרים מאוד הכאיב...
התכנסו המכובדים לדיון ושברו את הראש
מאיין ימצא הכסף לחינוך חינם לבני השלוש
ישבו על המדוכה אותם חכמי חלם
למצוא פתרון כיצד ניתן להמשיך ולחרוש בתלם:
איך ניתן לנגוס בעוגה וגם להותירה שלמה?
ובו בזמן להרגיע את השרים שעוררו מהומה!
ברוב קולות הוחלט לבצע תעלול, שבשפת רחוב נקרא תרגיל
ואת הסכום הנדרש לקיצוץ, יקחו בעיקר מהנגב והגליל...
השר הממונה פצח בזעקות שבר של בובה בוכיה
ואף הגדיר את ההצעה כ"בזויה והזויה"
אך לא עלה בדעתו אפילו לרגע לפחות

לזרוק על השולחן את המפתחות
 להגיד לראש הממשלה: עצור!
 מבחינתי זה אפילו "ייהרג ובל יעבור"
 הרי לאורך שנים "נדפקו" אותם אזורים
 מתי כבר תבינו שגם שם אנשים גרים
 אומנם חלקם כן – אבל לא כולם חמורים...
 (זוהי הערה פרטית, שלי, אני
 לי מותר לצחוק על חשבוני)
 קחו הפעם את הכסף מחבלי ארץ אחרים
 אחרת למה שהיום אנו קוראים "פערים"
מחר כבר יוגדרו כ"חורים שחורים"...
 ענה לו "הראש"

שיודע שמהשר הבכיון – פוליטית - אין לו מה לחשוש
 בניגוד ליתר חברי הקואליציה בני אפסיים
 ואוחזים לו הייטב במקום רגיש במעלה המכנסיים...
 הייתי חייב לקבל החלטה!
 אצלי גם "פרות קדושות" – מובלות לשחיטה...
 המשיך השר לקונן בבכי:
 דע לך שעתידים חבלי ארץ הללו ללכת מ"דחי אל דחי!"
 אך דבריו נפלו על אוזן ערלה
 כי כך מתנהגת לדאבונינו הממשלה!
 אז אם אתם סבורים שהכול "עורבא פרח"
 וזה סתם רק עוד חמור שמרגיש דפוק ומקופח
 דעו שבנושא כזה אפילו אני לא הייתי מתבדח
 או ממציא דברים ממוחי הקודח
 ואם עדיין שהכול מהאצבע מצוץ - או בקיצור להד"ם
 תשאלו את העלמות הנכבדות: **יעל שפרונג וברכה אגם.**

נ.ב שמע את הדברים חבר ושאל: ההשתבשה דעתך?
 האם טורו של חמור הפך לתוכנית כ"בקשתך?"
 "תבין" עניתי, "קשה לי לעלמות לסרב
 חוץ מזה שבאמת הנושא מעצבן וכואב
 אבל נתת לי רעיון למחשבה
 ובזכותו גם אתה מוזכר בכתבה..."

החוג ללימוד מקורות ייפגש שוב

ביום ד' 18/1/12 בשעה 20:30 במועדון

הנושא שנלמד הפעם יהיה

מהי עמדת הרמב"ם לגבי המרת דת כדי להינצל
על הדילמה של הרמב"ם:

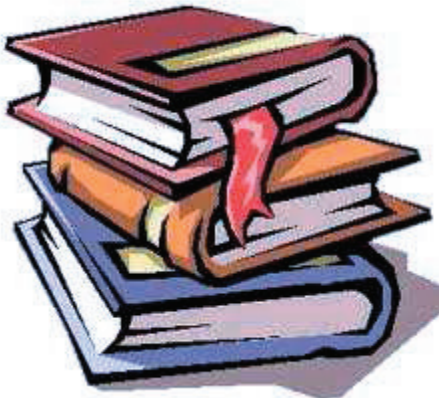
האם לחייב מוות על קידוש השם
או להכריע שפיקוח נפש דוחה קדושה

האם הרמב"ם יקדש את החיים או את המוות?

מלמד דודו

הציבור מוזמן

רשמו ביומנים

הפינה הויזואלית

אלבום המשק 2012
"שיוך דירות"

משפט שלמה !?

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 13.01.12

✧far-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #02

Village News: RAIN RAIN RAIN RAIN

Lots of rainy days but, I'm sorry to say, not a lot of rain is accumulating. It may not be as much rainfall as predicted but at least the countryside is greening. We can't see much past the mist lying in the Hula valley but we hear Mt. Hermon is indeed snow bound. The cold is severe (for us) and watching the cows and horses forage makes one think we might even be in Switzerland!

The regional high school basketball team didn't take home the trophy for the national games, but we did come in 2nd place. Not too bad...

Welcome back to Estelle Hatzor who has returned after two months visiting family in the States. Anyone waiting for a haircut can call now.

If you think that we have too many malls in the far north, think again: apparently there is an argument going on, on whether to build another one just north of the tremendously popular center in Rosh Pina. Did you also note that the BIG center in Kiryat Shmoneh is now open? They have any number of name brand shops up and open for business, including: Super Pharm, a supermarket, Electrical Supply Warehouse and more.

Last week I visited the Rabin Museum in Tel Aviv and the two hours spent there were not enough to see everything. The museum shows the history of the Israel from the 20's until Rabin's assassination. It interweaves the story of Israel with world events happening at the same time in the, via authentic films clips of the same era. Rabin's life is only a small part of the exhibition. In each 'era' there is a section for dilemma and shows one specific dilemma which faced the (emerging) country, like the question of retribution payments from Germany... I would definitely recommend paying the museum a visit next time you're in Tel-Aviv.

Besides having an interest in the privatization issue (of which a lot has been written and therefore I will not add to it here). But I was reminded of it when I

purchased (for only 19 NIS) a Leah Goldberg book in Steimetzky's last week:
Fable - A Tale of Three Nuts. Anyone who reads it will understand what I mean.

From time to time I promised to include a personal interview with a member, so
if you keep reading you will come to it. This week it's Erez Merav.

Reminder: Kabbalat Shabbat this Friday night at 18:00 in the Club Room.

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yonatan, Gal and Bar's grandma
Tamar

Birthdays:

15.01	Eitan Namali Elizabeth Cremilis (Easton g/g-daughter)	16.01	Dror Steiner
17.01	Sarit Collins Gilad Kendell Shlomit Eitam (Ehrenberg g/daughter) Veronica Collett (granddaughter) Avigail Telem (Potasz-Telem g/daughter)	18.01	Shachar Tushiya (Cina granddaughter)
21.01	Becky Ehrenberg	19.01	Ruth Golan Rita Reubanov
		20.01	Tzvia Katz Ofer Nitzan Raz Levenkopf (R.Cohen g/daughter)
		21.01	Guy Wagner

Anniversaries:

16.01	Olga & Albert Eliav
18.01	Robin & Danny Forster

Commemorations:

07.12.02	Michal Hameiri	בטבת תשס"ג	כ"ב
13.01.69	Esther Bender	בטבת תשכ"ט	כ"ג
17.01.85	Mr. Emanuel Aizen	בטבת תשמ"ה	כ"ד

NOTICES

GET WELL SOON

Johnny Harmatz is home now and the family thanks EVERYONE for their help and concern.

Johnny is weak and needs a lot of rest, so the family requests that all visits be coordinated with them in advance.

MANY THANKS

The fact is that I get around a lot during hours when almost no one else does and I have to bring to general notice the great service that Meir Raines and Reuvan Gutter perform each week, when they open the doors of the library to the public on Sundays and Thursdays from 18:00 - 19:00. Rain or shine, in all conditions, they are there to serve the public: even if only one person shows up... or none. Gentlemen: It is greatly appreciated. If they had been listed on the Time Bank they would already have lots coming to them.

Willi Pinkus.

Interview with Erez Merav:

Erez is an architect, who has his own internet site on architecture and building in Israel. He is also a new member here. On the first interview in his home, I was so impressed with the innovative way in which he had renovated the structure that I forgot to turn on the tape recorder...so I had an excuse to go back for another interview. The second interview was held on his veranda, looking through the trees towards Tuba, and several of the youngsters who work with him also came to sit in. It was a real thrill sitting there amongst the youngsters, in such a pastoral setting. Erez brought me a cup of tea and we began:

Q. How and why did you come to Kfar Hanassi?

A. I was born in Almagor and then the family moved to Roah Pina...before moving to the center of the country. I met Alan Moon during my time in Tel Aviv and came to visit him one weekend and felt that I was returning to my roots. I call my years in TA 'the diaspora'. I finally understood

that time was just a wasting and that if I really wanted to live in the Galilee, I would just have to make the move. At first I thought of it as living in a country house. I only had the extreme southern unit and I opened a door facing the wooded lot. Nira liked it a lot and I think my romance with KH started at that time. I began to notice how people behaved with each other, how the administrator's reacted to issues and how each holiday had relevance. Even though we are a gated community, there are no fences between neighbors and children are free to wander, even on broken pathways and it even leaves a better feeling than if the place was picture perfect. And that's when I finally thought: I'm home at last! That's when I began to fantasize about actually making a home combining all three units. When the kibbutz began to discuss taking new members as 'Economically Independent' I thought that was exactly what I wanted, even though the exact wording of the contract wasn't decided upon yet. Nira and Baruch gave their agreement to the renovation plan I offered and then work began. But the fact was that we, both sides: the kibbutz and myself - were able to work it out with a mutual understanding. There were those that asked how I could do something like that without having an ironclad agreement, but I told them I had a good feeling about it and it would all work out in the end, and it has!

Q. You work from home, right?

A. Yes, I divide my time between architecture and managing two internet sites. One deals with B&B's in Israel and the other with architecture and building. (Anyone interested: just [Goggle:Architecture and Building in Israel](#).) It's a site built to help people understand how to build a house and it's meant for both architects and people getting ready to build - so they can navigate along the bureaucratic bylaw maze that exists here.

Q. I look at the three youngsters drinking coffee before starting work and add: I see you don't work alone...?

A. That's right. We're a team that works according to field of interest: Designing, programing and advertising. But it's a business and we know that thousands of people are looking for information over the internet. If

you're good at presenting the issues you'll have lots of 'hits' and therefore lots more advertising business. The thing is to get the right degree of interest together with the right amount of adverts. If there are too many adverts, those seeking information will think you're not a reliable site. But if you have too much of interest you won't have enough advertising income.

Q. You also work on the kibbutz?

A. Yes I do. Here I can also use my talent to plan for bigger things than 'just another house'. Here I'm an active member of the Planning Committee and have a say in the planning of things such as the overall plan of the kibbutz, parking space, roads and walkways, public spaces and building function. It's a wonderful chance to take this great place and make it better by improving its security, environmental footprint and the design.

Q. ...but I think that the idea to have one way roads didn't go over well...?

A. That's true and it will be hard to organize it in a way acceptable to the people who live here. There are quite a few problematic paths and we'll have to deal with it phase by phase. (None of what we call roads are really the right width to warrant the name 'road'.) We're in an advanced state of planning and will tackle the problem area by area by involving the people in each area. I believe that by actually involving people we will come to an agreement of what will work and what will be safe. You just need a bit of patience and a bit of money.

Q. How do you see KH today and in the future?

A. Kfar Hanassi is home. It's home to the settlers who built the place. It's home to the people who grew up here, and it's home to all those who reside here. As such it's important that it retain its simplicity and openness. What's good is that it's home to its managers and administrators too. At the moment its management is internal and it's almost a 'calling'. As I look into the future I think KH has to find a way of absorbing more of its own children who wish to return here as well as students who will perhaps rent for a time before deciding to make KH home.

The caravans are a good example of this. There are people who come to rent and then ask to stay on and some eventually become members. They learn to be active members of the community along the way. I think of them as part of the infrastructure in the next generation. To the settlers I'm now part of that next generation but I'm already looking towards the generation after me. There's a college in Tzfat, a medical school and a nursing school. There will be students looking for a place to live and it would be a pity to lose contact or having some of them come here to live. KH has stabilized economically and it we need to have both ends: those that are already pensionaires and those that are just starting out. It won't be easy juggling the economics but it should be worth it to the people who live here. I believe that with a bit of good will and the ability to volunteer, we should be able to manage.

ELECTRICAL BILLING - NOVEMBER / DECEMBER

Written with no authority of the management:

The fact that we were getting near to the end of the month/year and the billing process of the accounts department, I thought I might be able to help by doing the billing with them. This was done with the advice of several people: Albert, Jason, Zeev Nitzan and of course, Baruch and Dorit. The bills do seem to be a bit high and all I can say is: we're working on it. Please do not panic and be considerate of the people involved. We know there is a problem and it will be dealt with: it just takes time.

David Ellman